

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 1 เทศกาลมหาพรต ปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาว์นอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

การชนะการผจญ เจื้อนใจแรกของทางเดินมหาพรต

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: พระเยซูเจ้าทรงชนะการผจญ

ทำที่คริสตชน: รับฟังพระวาจา

การดำเนินชีวิต : สวดภาวนาอย่างสม่ำเสมอ

บทนำ

พิธีขอบพระคุณเป็นสถานที่ของการประกาศความเชื่อ ซึ่งบ่งบอกถึงชัยชนะของมนุษย์ใหม่ในพระเยซูเจ้า ในพิธีขอบพระคุณ เรายังได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพระวาจาและด้วยศีลมหาสนิท ซึ่งเป็นจิตแห่งพลังและชัยชนะ สำหรับช่วงเวลาของการถูกผจญที่เราประสบในยุคสุดท้าย ดังนั้น คำสอนของพระเยซูเจ้าตรัสไว้ว่ามนุษย์ไม่ได้มีชีวิตอยู่เพียงด้วยปังอย่างเดียว แต่ด้วยพระวาจาของพระเจ้า จึงกลับเป็นจริงสำหรับเรา

ในพระธรรมล้ำลึกของการถูกผจญและชัยชนะของพระเยซูเจ้า เราเห็นแง่มุมของการทดลองและการต่อสู้ที่รวมอยู่ในพระธรรมล้ำลึกปีสกา ส่วนชัยชนะของพระเยซูเจ้ามีพื้นฐานอยู่บนความไว้วางใจในพระวาจาของพระเจ้า เป็นการเน้นย้ำถึงความจำเป็นของการรับฟังพระวาจาเพื่อเราสามารถซื่อสัตย์ต่อพระองค์ได้ตลอดไป

บทอ่านจากพันธสัญญาเดิมเล่าถึงขั้นตอนแรกที่สำคัญของประวัติศาสตร์ความรอด ได้แก่ “การสร้างและการตกในบาป” มีบทอ่านที่สองทำหน้าที่เชื่อมโยงกับพระวรสาร โดยเน้นย้ำที่ความแตกต่างระหว่างการกระทำของอาดัมซึ่งนำความตายมาสู่มนุษย์ทุกคน และการกระทำของพระเยซูเจ้าซึ่งนำชีวิตใหม่มาให้กับสิ่งสร้างที่ต้องตายเพราะบาป ซึ่งเหตุการณ์ในพระวรสารจะเกี่ยวโยงกับการถูกผจญสามอย่างของชาวอิสราเอลในระหว่างการเดินทางในทะเลทรายสี่สิบปีก่อนเข้าสู่ดินแดนพระสัญญา ผังของบทอ่านสามบทและเพลงสดุดีมีดังนี้

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ปฐมก 2:7-9, 3:1-7	การสร้างอาดัมและเอวา และความบาปผิดของพวกเขา
เพลงสดุดี	สดค 51	ขอทรงพระเมตตาเถิดพระเจ้าข้า เพราะข้าพเจ้าทั้งหลายได้ทำบาป
บทอ่านที่ 2	รม 5:12-19	ที่ได้มีความบาปผิดมาก ที่นั่นพระคุณของพระเจ้านั้นก็สมบูรณ์มากขึ้นด้วย
พระวรสาร	มธ 4:1-11	พระเยซูเจ้าทรงอดอาหารเป็นเวลาสี่สิบวันในทะเลทราย และถูกผจญ

---

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 การทดลองและการต่อสู้ในพระธรรมล้ำลึกปัสกา : พระเยซูเจ้าทรงจำศีลเป็นเวลา 40 วัน ในถิ่นทุรกันดารและทรงถูกผจญ

พระเยซูเจ้าทรงถูกผจญ 3 ประการคล้ายกับที่ในประวัติศาสตร์แห่งความรอด ชาวอิสราเอลได้ถูกทดสอบ 3 ครั้งในทะเลทราย ครั้งแรกเกี่ยวกับ “มานา ” (อพย 16) ครั้งที่สองเรื่องลูกวัวทองคำ (อพย 32) ซึ่งตรงกับการผจญครั้งที่สามของพระเยซูเจ้า และครั้งที่สามเรื่องน้ำจากก้อนหิน (อพย 17) ซึ่งจะคล้ายกับการผจญที่สองของพระเยซูเจ้าเฉพาะในคำตอบของพระองค์ที่ทรงอ้างถึง ฉธบ 6:16 อันเป็นตอนที่อ้างถึง อพย 17:1-7 ตรงวลีที่ว่า “จงอย่าทดลองพระเจ้า” นอกนั้น ประสบการณ์ของพระเยซูเจ้ายังคล้ายกับเหตุการณ์ระหว่างการอพยพตรงที่เป็นเหตุการณ์เกิดขึ้นในถิ่นทุรกันดารและเกิดในช่วงเวลา 40 วัน

การจำศีลอดอาหารของพระเยซูเจ้าเป็นเวลา 40 วัน เป็นการเตรียมพระองค์สำหรับภารกิจยิ่งใหญ่ที่กำลังจะเริ่มต้นและจบลงด้วยการสิ้นพระชนม์บนกางเขนและการกลับคืนชีพ ระหว่างนั้นทรงถูกผจญให้ล้มเลิกความตั้งใจ โดยใช้เส้นทางลัดทางอื่นแทนเส้นทางของพระประสงค์ของพระบิดา การผจญ 3 ประการ ของพระเยซูเจ้าจึงสัมพันธ์กับภารกิจของพระองค์ นั่นคือ

- 1) การผจญให้สูญเสียความไว้วางใจในพระเจ้า “ถ้าเป็นบุตรของพระเจ้า จงเสกก้อนหินให้เป็นขนมปัง” มารผจญท้าทายพระองค์ด้วยพระนามซึ่งถูกเผยในวันรับพิธีล้าง ซึ่งที่เชิงกางเขน พระองค์จะทรงถูกท้าทายอีกครั้งหนึ่งด้วยพระนามเดียวกัน “ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้า ” จงลงมาจากกางเขน” พระเยซูเจ้าตรัสตอบโดยอ้างพระคัมภีร์ตอนที่กล่าวว่า “มนุษย์ไม่ได้ดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียว แต่ด้วยพระวาจาที่มาจากพระโอษฐ์พระเจ้า ” (เทียบ ฉธบ 8:3) ซึ่งต่อหน้าปัญหาของความหิวโหย อิสราเอลได้รับการเลี้ยงดูด้วยมานา ส่วนพระเยซูเจ้าทรงเอาชนะการผจญของความหิวโหยด้วยการยืนยันถึงความไว้วางใจในอนุภาพของพระวาจาของพระเจ้า

- 2) ที่ยอดพระวิหาร มารทำท่ายพระเยซูเจ้าอีกในทางตรงกันข้าม ท่านองว่า ถ้าวางใจในพระเจ้าจริงอย่างที่ตรัสไว้ ก็ให้ตั้งตัวลงข้างล่าง เพื่อพิสูจน์ว่า พระเจ้าจะทรงส่งทูตสวรรค์มารองรับพระองค์ไว้หรือไม่ พระเยซูเจ้าตรัสตอบด้วยการอ้างพระคัมภีร์ตอนที่ว่า “จงอย่าลองใจพระเจ้า (ฉธบ 6:16) ซึ่งเป็นความผิดที่ถูกระนามอย่างร้ายแรง
- 3) ที่ยอดภูเขาสูงต่อหน้าอาณาจักรยิ่งใหญ่และรุ่งเรือง มารสัญญาจะยกให้หากพระองค์ก็มารบนมัสการมัน เป็นการจูงนำพระเยซูเจ้าให้เลือกเส้นทางของการไล่ที่หันเหออกจากแผนการของพระเจ้าและหันมาใช้วิธีการแบบของทางการเมือง ครึ่งนี้ พระเยซูเจ้าทรงไล่ “ซาตาน” ไป ซาตานหมายถึง “ศัตรู” หรือ “ผู้กล่าวหาในคดี” และตรัสตอบโดยอ้างพระคัมภีร์ที่ยืนยันถึงการมีพระเจ้าแต่องค์เดียว (ฉธบ 6:13)

ที่พระเยซูเจ้าทรงชนะการผจญและเริ่มต้นภารกิจต่อไปด้วยความเชื่อสัตย์ เป็นเพราะพระองค์ทรงยึดมั่นใน “พระวาจาของพระเจ้า” ดังที่ในแต่ละครั้ง จะอิงพระองค์กับพระคัมภีร์ อีกทั้ง พระองค์ยังทรงได้รับพลังใจจาก “การประทับอยู่ของพระจิตเจ้า” ผู้เสด็จมาประทับอยู่กับพระองค์เมื่อรับพิธีล้างเพื่อภารกิจของการเป็นประกาศกและสงฆ์ ทะเลทรายจึงกลับเป็นทั้งสถานที่ของการถูกทดลองและสถานที่ของความใกล้ชิดกับพระเจ้าในเวลาเดียวกัน

1.2 ที่ใดมีบาปมาก ที่นั่นพระหรรษทานก็มากขึ้นด้วย

ชัยชนะของพระเยซูเจ้าจึงกลับเป็นที่มาของพระหรรษทานสำหรับมนุษย์ที่ตกในบาปและถูกผจญ เพราะหลังจากมนุษย์ในอาดัมและเอวาได้ทำบาปและความตายได้เข้ามาสู่โลกและมนุษย์ ไม่มีใครสามารถเอาชนะบาปและความตายได้ แต่อาศัยชัยชนะของพระคริสตเจ้า อาดัมและอิสราเอลใหม่ ซึ่งมาเริ่มต้นมนุษยชาติและชีวิตใหม่ พระคุณยิ่งใหญ่ได้ถูกประทานแก่เราซึ่งนำไปสู่ความชอบธรรมและชีวิต อาศัยความเชื่อสัตย์ของพระเจ้า ผู้ทรงทำให้แผนการของความรอดพ้นสำเร็จไปโดยทางพระเยซูเจ้า

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์โดยทรงไถ่มนุษย์จากความเปล่าเพื่อการมีชีวิตที่สมบูรณ์ แต่แม้ว่ามนุษย์จะไม่ได้ตอบสนองจนความตายได้เข้ามาแทนที่ พระเจ้ายังทรงเชื่อสัตย์ต่อไปอย่างไม่เปลี่ยนแปลง แม้มนุษย์ทำบาปมากขึ้นและความเชื่อสัตย์ของพระองค์ก็ถูกทดสอบมากขึ้น แต่พระองค์ทรงเชื่อสัตย์เสมอจนประทานพระบุตรพระเยซูเจ้ามาให้แก่โลก เพื่อยืนยันความเชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าอย่างที่สุด และกลับทิศทางของความไม่เชื่อสัตย์ของมนุษย์เพื่อให้หันกลับไปยังพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ ให้ความสำคัญกับการระลึกถึงพระเยซูเจ้าผู้มุ่งหน้าสู่เชรซาเล็มด้วยความ

มุ่งมั่น เพื่อให้ภารกิจของการไถ่มนุษย์ได้สำเร็จไป ขณะที่ทรงเดินไป ทรงดึงเอาประชากรใหม่ของพระองค์ไป
ด้วย

สำหรับการฉลองพิธีขอบพระคุณของวันนี้ ควรจัดพิธีขอบพระคุณให้เป็นประสบการณ์ของการอยู่ในถิ่น
ทุรกันดารกับพระเยซูเจ้า โดยแต่ละคนอาจนึกเอาตัวเองเป็นเหมือนกับ “อาดัม” เอวา” หรือ “ประชากรที่
เดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดาร” เพื่อว่า ความสำนึกถึงความอ่อนแอจะช่วยให้เราฟังพระวาจา สวดภาวนาและอยู่
ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นเพื่อสามารถเอาชนะการผจญได้อย่างที่พระเยซูเจ้าทรงทำ

ในแง่ของพิธี ควรรักษาความเรียบง่ายของพิธีการฉลอง ให้มีความสำคัญกับช่วงเวลาของความเงียบและการ
ภาวนา โดยเน้นที่ท่าทีและการกระทำ

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้

เริ่มพิธี

- เพลงเริ่มพิธีบทเพลงที่เหมาะสมเพื่อประกาศหัวข้อของความจำเป็นของการดำรงชีวิตด้วยพระวาจาของพระเจ้าและการภาวนา
- บทนำ ซึ่งมีสาระเป็นการเชิญชวนที่ขมขื่นให้นึกถึง “ผู้ใหญ่ที่กำลังเตรียมตัวรับศีลศักดิ์สิทธิ์แรกเริ่มของการเป็นคริสตชน ” (ศีลล้างบาป ศีลกำลัง ศีลมหาสนิท) และชี้ให้เห็นว่า การเตรียมตัวดังกล่าวเกิดขึ้นจากการรับฟังพระวาจา การกลับใจและการภาวนา
- เนื่องจากไม่มีการขับร้อง บท “พระสิริรุ่งโรจน์” จึงควรให้ความสำคัญพิเศษกับ “พิธีสารภาพบาป” โดยใช้แบบที่ 3 และใช้หัวข้อของการสารภาพผิดจาก “การผจญ 3 ข้อ” ของพระวรสาร

ภาควจนพิธีกรรม

- ผู้อ่านบทอ่านที่ 1 และ 2 ควรเข้าใจทั้ง “รูปแบบวรรณกรรมและสาระ ” ของพระวาจา เพื่อให้ผู้อ่านสามารถประกาศพระวาจาได้อย่างที่ผู้ฟังจะเข้าใจได้ง่ายขึ้น อาศัยท่วงที จังหวะ น้ำเสียง การรู้จักเน้น บทอ่านที่ 1 มีรูปแบบเป็นเรื่องเล่าผสมผสานกับคำยืนยันเชิงเทววิทยา เน้นให้ผู้อ่านขึ้นไปยังที่อ่านหลังบทภาวนาของประธานและทุกคนนั่งลงจนเสร็จเรียบร้อย เป็นการทิ้งช่วงให้เห็นว่า กำลังจะเริ่มภาคใหม่และสำคัญ
- ไม่มีการร้องบทอัลเลลูยา บทโห่ร้องควรเป็นบทที่เชื่อเชิญให้ต้อนรับและเห็นคุณค่าของพระวรสาร ไม่ควรใช้บทที่ไม่ดึงดูดความสนใจ แม้ว่าพิธีใน

เทศกาลนี้จะเน้นที่ความเรียบง่ายและการไม่มีบทเพลงมากนัก แต่บทโหรีร้องก่อนพระวรสารจะต้องเปลี่ยนบรรยากาศให้เป็นบรรยากาศของการตื่นตัว และหันความสนใจไปยังการประกาศพระวรสาร

- **บทเทศน์** ตั้งแต่อาทิตย์ที่ 1 ถึงอาทิตย์ที่ 5 ควรมีความต่อเนื่องกัน เป็นเหมือนกับคำสอนเพื่อการลงลึกในความเชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเชื่อในพระธรรมล้ำลึกปัสกา ซึ่งมีหลายแง่มุม และเรียกร้องทำกิจของการฟังพระวาจา การกลับใจและการทำกิจเมตตา หลังบทเทศน์ พระสงฆ์อาจกลับไปนั่งและเชิญชวนที่ชุมนุมให้หยุดเงียบสักครู่หนึ่ง และมองหาความคิดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสถานการณ์ของตัวเอง เพื่อจะสามารถตอบรับพระวาจาด้วยการประกาศความเชื่อและการภาวนาได้อย่างมีความหมาย
- **การตอบรับพระวาจา** มี 2 รูปแบบ ได้แก่ (1) ในรูปแบบของเพลงสดุดี ซึ่งเป็นการยอมรับถึงความบาปผิดและวิงวอนขอพระเมตตาและความเชื่อ กับในรูปแบบของการประกาศความเชื่อ ซึ่งควรเน้นที่ความเชื่อในการไถ่บาปของพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นพระราชกิจของพระตรีเอกภาพโดยทางพระเยซูเจ้า และในพระจิตเจ้า(2) รูปแบบของบทภาวนาของมวลชนขอความเข้มแข็งในการต่อสู้กับศัตรูฝ่ายวิญญาณเป็นพิเศษ เพื่อเชิญชวนให้รำพึงถึงพระวาจาต่อไป

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- **“บทนำขอบพระคุณ”**เฉพาะของวันนี้ควรเลือกใช้แบบที่ 4 เทศกาลมหาพรต กล่าวถึง “ผลการบำเพ็ญพรต-อดอาหาร ” ของพระเยซูเจ้า ในขณะที่สวดทั้ง “บทนำขอบพระคุณ ” และ “บทขอบพระคุณ ” พยายามใช้น้ำเสียง จังหวะของการสวดและการหยุด เพื่อให้เป็นการสวดอย่างแท้จริง (ไม่ใช่การอ่านหนังสือ) และเพื่อให้ที่ชุมนุมร่วมใจภาวนาและระลึกถึงพระราชกิจของพระเยซูเจ้าด้วยความเชื่อและความเข้าใจ
- **“ประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ ”** ระหว่างบทขอบพระคุณ ให้การร้องเป็นเสียงร้องที่แสดงถึงการระลึกถึงและการคาดหวังเกี่ยวกับความสำเร็จสมบูรณ์ของความรอดพ้น

ปิดพิธี

- **หลังรับศีลมหาสนิท**ควรหยุดเงียบสักครู่หนึ่ง และเชิญชวนที่ชุมนุมให้ระลึกถึงพระเยซูเจ้าผู้ทรงออกจากถิ่นทุรกันดารเยี่ยงผู้ชนะต่อการผจญ แต่เป็นผู้

ขณะที่จะจบชีวิตด้วยการถูกตรึงกางเขนและการกลับคืนชีพ ซึ่งทำให้เรา
ได้รับชีวิตใหม่

- **รณรงค์เทศกาลมหาพรต** ทางวัดควรเชิญชวนให้ คริสตชน ออกออม ทำบุญ
เพื่อผู้ที่ทุกข์ยากกว่า

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประชาชน

พี่น้องที่รัก ให้เราภาวนาต่อพระเจ้า พระบิดาของเราผู้ทรงปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนรอดพ้นจากการ
เป็นทาสของบาปและมีความสุขในความรักของพระองค์

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา พระสังฆราช พระสงฆ์ และผู้แพร่ธรรมทุกท่าน จะได้เอาใจใส่ต่อ
หน้าที่ในการนำประชากรผู้มีความเชื่อในพระเจ้า ให้หลีกเลี่ยงบาปและเป็นลูกที่ดีของพระองค์
ตลอดไป **ให้เราภาวนา**
- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เข้าสถิต ณ สวรรค์
สวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์และนักบุญทั้ง **ให้เราภาวนา**
- 3) เพื่อบรรดาคริสตชนทั่วโลก เมื่อได้รับฟังพระวาจาของพระคริสตเจ้าในเทศกาลมหาพรตนี้ ขอให้
พวกเขาพยายามนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน โดยรู้สำนึกผิดในความอ่อนแอของตน กลับใจละ
ทิ้งบาป รับศีลศักดิ์สิทธิ์ ทำการใช้โทษบาป และทำกิจเมตตา **ให้เราภาวนา**
- 4) เพื่อผู้นำประเทศต่างๆ จะได้ใช้พระพรและความสามารถที่พระองค์ประทานให้ ในการนำ
ประชากรให้มีความรัก สามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อว่าอาศัยความรักซึ่งกันและกัน มนุษย์
จะได้หันกลับมาหาพระเจ้าองค์แห่งสันติสุขนิรันดร์ **ให้เราภาวนา**
- 5) เพื่อบรรดาเยาวชนชาย-หญิง ขอพระเจ้าโปรดประทานความสว่าง ความกล้าหาญ และความเชื่อ
ที่มั่นคงแก่เขาแต่ละคน ในการตัดสินใจเลือกวิถีชีวิตของตนตามที่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ **ให้
เราภาวนา**
- 6) เพื่อเราทุกคนที่ร่วมชุมนุมกัน ณ ที่นี้ รู้จักตอบสนองพระวาจาของพระองค์ที่ว่า “มนุษย์มิได้
ดำรงชีวิตด้วยอาหารเท่านั้น แต่ดำรงชีวิตด้วยพระวาจาทุกคำที่ออกจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า”
โดยมุ่งแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นสิ่งแรก และพยายามปฏิบัติตามให้สำเร็จไป **ให้เรา
ภาวนา**

ประชาชน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ข้าพเจ้าทั้งหลายขอขอบพระคุณพระองค์ในพระทัยที่ได้ส่งพระบุตรของพระองค์

มาช่วยมนุษยชาติ ให้รอดพ้นจากบาป โปรรคประทานผลแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายให้เข้าใจและ
ตระหนักถึงความสำคัญของแผนการแห่งความรอดพ้นของพระองค์ และปฏิบัติตามด้วยดีเสมอ ทั้งนี้
ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

เหมือนกับที่พระเยซูเจ้าทรงเอาชนะการผจญอาศัย “พระวาจาของพระเจ้า” และ “การซิดสนิทกับพระบิดา อาศัย
การประทับอยู่ของพระจิตเจ้า” ชีวิตประจำวันของคริสตชนจึงเป็นชีวิตที่ดำรงอยู่ด้วยพระวาจาของพระเจ้าและ
ความใกล้ชิดกับพระเจ้าในพระจิตเจ้าเสมอ

เพื่อให้การเดินทางมหาพรตเป็นการเตรียมฉลองปีสกา อาทิตย์ แรกอาจเน้นที่

- 1) การกลับใจ ในเชิงความคิด การหล่อหลอมวิธีคิดให้สอดคล้องกับความเชื่อที่ได้จากพระวาจาของพระเจ้า
- 2) การกลับใจ ในเชิงพฤติกรรม แสดงออกมาในการรู้จักใช้โทษบาปและการแสดงความรักต่อเพื่อนพี่น้อง

3.1 ทำที่ของการรับฟังพระวาจา

การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ เราต้องมีทำที่แบบเดียวกับพระเยซูเจ้า ดังที่พระองค์ตอบได้มารผจญด้วย
คำพูดที่ว่า “มนุษย์ไม่ได้ดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียว แต่ด้วยพระวาจาที่มาจากพระโอษฐ์พระเจ้า ” ฤทธิ์
อำนาจของปีศาจสามารถสิ้นสุดได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับผลกำไรของเรา ถ้าหากเราฟังพระวาจาของพระเจ้าและ
ดำเนินชีวิตตามพระวาจานั้นด้วยความเชื่อและไว้วางใจเช่นเดียวกับพระเยซูเจ้า ซึ่งแสดงออกถึงความซื่อสัตย์
ต่อพระเจ้าในชีวิตของเรา และให้พระวาจาของพระองค์นำทางชีวิตของเรา

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามทำที่)

การเป็นหนึ่งกับพระคริสตเจ้าอาศัยการสวดภาวนาและความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้า
สามารถช่วยเราให้ชนะปีศาจได้ เราจึงต้องมีเวลาส่วนตัวในที่สงบเงียบสำหรับการภาวนา การรับฟังและ
ไตร่ตรองพระวาจาของพระเจ้าเพื่อจะได้มีชีวิตที่ซิดสนิทกับพระองค์ อย่างไรก็ตาม เราต้องต่อสู้กับมารผจญ
ตลอดเวลา ถ้าบางเวลาเราอ่อนแอและตกในบาป ความเมตตากรุณาและการให้อภัยของพระเยซูเจ้าสามารถช่วย
เราได้เสมอทุกครั้งที่เรารับศีลออกบาปด้วยความเป็นทุกข์เสียใจ เพราะพระองค์มอบพระองค์เองเพื่อปลดปล่อย
เราให้เป็นอิสระจากบาป ให้เราพิจารณาผลที่ตามมาของพฤติกรรมแรกเริ่มของมนุษย์ เราจึงไม่ต้องสูญเสีย
ความเข้าใจในแผนการอันพิสดารแห่งความรอดพ้นที่ได้เป็นจริงโดยพระคริสตเจ้า

แนวทาง แบบที่ 2

อาทิตย์ที่ 1 เทศกาลมหาพรต ปี A

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาวันอาทิตย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: การประจัญและบาป

เนื่องจากว่ามนุษย์เป็นทั้งงานชิ้นเอกของพระเจ้าและสิ่งสร้างที่ตกในบาปการประจัญและบาปจึงเป็นความจริงประจำวันซึ่งไม่มีวิชาจิตวิทยาใดจะสามารถปลดออกไปได้ อาจเป็นความจริงว่า “การประจัญและบาป” เคยถูกเน้นมากเกินไปในอดีตนักเทววิทยาคุ่นเคยกับการให้รายการบาปมากมายจัดไว้ในประเภท “บาปหนัก” และ “บาปเบา” ขณะที่ความจริงไม่ง่ายแบบนั้น อย่างไรก็ตาม นี่ไม่หมายความว่า การประจัญและบาปไม่มีตัวตนอีกต่อไปในเวลาที่เราบาปเป็นการทำลายความรักความสัมพันธ์อันงดงามกับพระเจ้า หรือที่เรียกว่าพระหรรษทานด้วยความตั้งใจ สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้น โดยง่ายแม้ว่าเราจะถูกล่อลวงอยู่ทุกวัน ไม่ให้ดำเนินชีวิตตามอุดมการณ์ของความรักต่อพระเจ้าและพี่น้องอย่างที่เราจะกระทำ แต่ไม่ว่าความบกพร่องประจำวันของเราจะเรียกว่า “บาป” หรือไม่ ไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่เราไม่ควรจะมองข้ามราวกับว่าเป็นเรื่องที่ไม่มีความสำคัญแต่อย่างใด

การประจัญที่ใหญ่ที่สุดประการหนึ่ง ซึ่งทำลายสัมพันธ์ภาพอันงดงาม(การแต่งงาน มิตรภาพ) คือ ความบกพร่องประจำวันที่เกิดขึ้นเป็นปกติ คล้าย ๆ กับเป็นความเฉยเมย ซึ่งทำให้ความรัก ความสัมพันธ์ใกล้ชิดและ ซ้ำซากกลายเป็นความเบื่อหน่ายและขึ้นต่อไปก็คือการแตกหัก

บทอ่านประจำวันนี้น่าจะทำให้เรามองดูความสัมพันธ์กับคู่สมรส กับเพื่อน กับลูก ๆ และบิดามารดาตามความเป็นจริง ซึ่งโดยทางพวกเขา พระเจ้าเสด็จมาหาเรา อีกทั้งความสัมพันธ์โดยตรงของเรากับพระเจ้าทั้งในการภาวนาและการนมัสการส่วนตัวจงระวังการประจัญอันเกิดจากความเฉยเมย

บทอ่านที่ 1 ปฐก 2 : 7-9 ; 3 : 1-7

ฉันเป็นใคร ฉันควรเป็นอะไร ฉันเป็นเพียงดิน (วันพุธรับเถ้า) แต่ก็ยังสัมพันธ์กับพระเจ้า เมื่อได้รับการคลอใจจากพระเจ้า ผู้เขียนพระคัมภีร์ใช้ภาษาเปรียบเทียบ เพื่อสอนเราเกี่ยวกับความเป็นจริงในเรื่องของการประจัญล่อลวงและบาปในชีวิต

ให้สังเกตว่าสตรี (เราเอง) กำลังเล่นกับการประจัญ ข้อเสนอของปีศาจเป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจต่อสายตาของเธอ หลังจากที่ลี้ภัยอยู่ครู่หนึ่ง เธอก็ยินยอมเห็นชอบ หลังจากนั้น ดาของชายและหญิงก็เปิดออก แล้วทุกสิ่งก็สลายหายไป เราอาจจะทำอย่างเดียวกับพวกเขา เพลงตอบรับรับพระวาจาเป็นบทที่แสดงถึงความเป็นทุกข์เสียใจที่ได้กระทำบาป

บทอ่านจากหนังสือปฐมกาล

พระเจ้าทรงเอาฝุ่นจากพื้นดิน มาปั้นมนุษย์และทรงเป่าลมแห่งชีวิตเข้าไปในจมูกของเขา มนุษย์จึงเป็นผู้มีชีวิต พระเจ้าทรงปลูกสวนขึ้นทางทิศตะวันออกในแคว้นเอเดน และทรงนำมนุษย์ที่ทรงปั้นมาไว้ที่นั่น พระเจ้าทรงบันดาลให้ต้นไม้ทุกชนิดงอกขึ้นจากดิน ต้นไม้เหล่านี้มีผลไม้สวยงามและมีผลน่ากิน มีต้นไม้แห่งชีวิตต้นหนึ่งอยู่ที่กลางสวน และมีต้นไม้แห่งความรู้ชั่ว

งูเป็นสัตว์เจ้าเล่ห์ที่สุดในบรรดาสัตว์ป่าที่พระเจ้าทรงสร้าง มันถามหญิงว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสห้ามว่าอย่ากินผลจากต้นไม้ใดๆ ในสวนนี้” หญิงจึงตอบว่า “ผลของต้นไม้ต่างๆ ในสวนนี้ เรากินได้ แต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนเท่านั้น” พระเจ้าตรัสห้ามว่า “อย่ากินหรือแตะต้องเลย มิฉะนั้นท่านจะต้องตาย ” งูบอกกับหญิงว่า “ท่านจะไม่ตายดอก พระเจ้าทรงทราบที่ท่านกินผลไม้นั้นวันใด ตาของท่านจะเปิดในวันนั้น ท่านจะเป็นเหมือนพระเจ้า ก็รู้ดีรู้ชั่ว ” หญิงเห็นว่า ต้นไม้นั้นมีผลน่ากิน จึงนำปราชณาเพราะให้ปัญญา นางจึงเด็ดผลไม้มากิน แล้วยังให้สามีซึ่งอยู่กับนางกินด้วย เขาก็กิน ทันใดนั้น ตาของทั้งสองคนก็เปิดและเห็นว่าตนเปลือยกายอยู่ จึงเอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดร่างไว้

บทอ่านที่ 2 รรม5: 12-19 หรือ 5 : 17-19

นักบุญเปาโลวาดภาพการเปรียบเทียบระหว่างอาดัมในหนังสือปฐมกาลและพระเยซูคริสตเจ้าผู้ซึ่งกำลังจะมาอาดัมเริ่มประวัติศาสตร์ของมนุษย์ที่ตกในบาป ตราไว้ด้วยบาปและความตาย พระเยซูคริสตเจ้าเริ่มประวัติศาสตร์ใหม่ของมนุษยชาติที่ตราไว้ด้วยการยกโทษบาปและชีวิตนิรันดร

มนุษย์ที่ตกในบาปสามารถถวายเป็นไฉนด้วยความหวังว่า “โปรดประทานยินดีและปรีดา ทรงช่วยข้าฯ ให้รอดและปลอดภัย” (สคูตี ตอบรับพระวาจา) เนื่องจากว่าพระเยซูคริสตเจ้าทรงชดใช้โทษบาปของเราด้วยความนอบน้อมเชื่อฟังของพระองค์ แม้กระทั่งสิ้นพระชนม์ บนไม้กางเขน

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวโรม

พี่น้อง บาปเข้ามาในโลกเพราะมนุษย์คนเดียว และความตายเข้ามาเพราะบาปนั้นใด ความตายก็แพร่กระจายไปถึงมนุษย์ทุกคนเพราะทุกคนทำบาปนั้นนั้น ก่อนที่จะมีธรรมบัญญัติ บาปมีอยู่ในโลกแล้ว แต่เมื่อยังไม่มีธรรมบัญญัติก็ไม่นับว่าเป็นบาป ถึงกระนั้น ความตายก็มีอำนาจเหนือมนุษยชาติตั้งแต่อาดัมมาจนถึง โมเสส มีอำนาจเหนือแม้คนที่ไม่ได้ทำบาปเหมือนกับอาดัมที่ได้ล่วงละเมิด อาดัมเป็นรูปแบบล่วงหน้าของผู้ที่จะมาในภายหลัง

แต่การล่วงละเมิดต่างกับของประทานให้เปล่าถ้ามวลมนุษย์ต้องตายเพราะการล่วงละเมิดของมนุษย์คนเดียว พระพรของพระเจ้าและของประทาน โดยทางพระพรชานจากมนุษย์คนเดียว คือพระเยซูคริสตเจ้า ก็ยิ่งสมบูรณ์ขึ้นสำหรับมวลมนุษย์ ของประทานต่างกับการล่วงละเมิดของมนุษย์คนเดียวที่ทำบาป บาปของมนุษย์คนเดียวเป็นเหตุให้มนุษยชาติถูกพระเจ้าลงโทษ แต่เมื่อมนุษย์ทำบาปมากแล้ว ของประทานที่ให้เปล่านั้นก็กลับนำความชอบธรรมมาให้ ถ้ามนุษย์คนเดียวล่วงละเมิด ทำให้ความตายมีอำนาจปกครองเหนือมนุษยชาติเพราะการล่วงละเมิดของมนุษย์คนเดียว นั้น เสด็จพระเยซูคริสตเจ้าพระองค์เดียว ทุกคนที่ได้รับพระพรชานอย่างสมบูรณ์และความชอบธรรม

เป็นของประทาน ก็ยังมีชีวิตและมีอำนาจปกครองมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ การล่วงละเมิดของมนุษย์คนเดียวเป็นเหตุให้มนุษย์ทุกคนถูกลงโทษฉนั้นใด กิจการชอบธรรมของมนุษย์คนเดียวก็นำความชอบธรรมที่บันดาลชีวิตมาให้มนุษย์ทุกคน ฉนั้นนั้น มวลมนุษย์กลายเป็นคนบาปเพราะความไม่เชื่อฟังของมนุษย์คนเดียวฉนั้นใด มวลมนุษย์ก็จะเป็นผู้ชอบธรรมเพราะความเชื่อฟังของมนุษย์คนเดียวฉนั้นนั้น

พระวรสาร มธ 4 : 1 – 11

เมื่อไตร่ตรองถึงพระวาจาของพระเยซูเจ้าในใจ นักบุญมัทธิวรำพึงถึงความหมายของการประจัญสามประการ ซึ่งคุกคามคริสตศาสนาอยู่อย่างต่อเนื่อง คือ

- 1) พระเจ้าไม่อาจจะถูกนำมาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือบันดาลผลประ โยชน์แก่เรา(การเปลี่ยนก้อนหินเป็นขนมปัง)
- 2) ความเชื่อไม่เกี่ยวกับการทำสิ่งประหลาดอัศจรรย์ (กระ โดตกลงไปเบื้องล่าง)และ
- 3) ศาสนาไม่อาจจะนำปะปนกับอำนาจทางการเมือง (อาณาจักรที่แสดงออกซึ่งความยิ่งใหญ่ไพศาล)

พระเยซูเจ้าทรงตอบการประจัญด้วยคำอ้างอิงจากพระคัมภีร์ พระองค์จะชื่อตรงต่อกระแสรักของพระองค์ และจะไม่หันไปติดตามการประจัญเหล่านั้น เราซึ่งเป็นพระศาสนาจักร ในยุคปัจจุบันและต้องพบกับการประจัญ ล่อลวงแบบเดียวกัน จึงควรจดจำแบบฉบับของพระเยซูเจ้าไว้

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

เวลานั้น พระจิตเจ้าทรงนำพระเยซูเจ้าไปในถิ่นทุรกันดาร เพื่อให้ปีศาจมาผจญพระองค์ เมื่อทรงอดอาหารสี่สิบ วันสี่สิบคืนแล้ว ทรงหิว ปีศาจผู้ผจญจึงเข้ามาใกล้ ทูลว่า “ถ้าท่านเป็นบุตรพระเจ้า จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นขนมปังเถิด” แต่พระองค์ตรัสตอบว่า “มิเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่ามนุษย์มิได้ดำรงชีวิตด้วยอาหารเท่านั้น แต่ดำรงชีวิตด้วยพระวาจาทุกคำที่ออกจากพระ โอบรม์ของพระเจ้า”

ต่อจากนั้น ปีศาจอุ้มพระองค์ไปยังนครศักดิ์สิทธิ์ วางพระองค์ลงที่ยอดพระวิหาร แล้วทูลว่า “ถ้าท่านเป็นบุตรพระเจ้า จงกระ โดตกลงไปเบื้องล่างเถิด เพราะมิเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่าพระเจ้าทรงสั่งทูตสวรรค์เกี่ยวกับท่าน ให้คอยพยุงท่านไว้ มิให้เท้ากระทบหิน” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ในพระคัมภีร์ยังมีเขียนไว้ด้วยว่าอย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านเลย”

อีกครั้งหนึ่งปีศาจนำพระองค์ไปบนยอดเขาสูงมาก ซ้ำให้พระองค์ทอดพระเนตรอาณาจักรรุ่งเรืองต่างๆ ของโลก แล้วทูลว่า “เราจะให้ทุกสิ่งนี้แก่ท่าน ถ้าท่านกราบนมัสการเรา” พระเยซูเจ้าจึงตรัสว่า “เจ้าซาตาน จงไปให้พ้น ยังมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่าจงกราบนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน และรับใช้พระองค์แต่ผู้เดียวเท่านั้น ” ปีศาจจึงได้ละพระองค์ไป แล้วทูตสวรรค์ก็เข้ามาปรนนิบัติรับใช้พระองค์